

cerkev, so naš milostvi knezoškof gospod Anton Alojz jo posvetili. Kar je ta božja hiša od znotraj in od zunaj olikana in z barvami pretegnjena, se umetnija in lepota nove stavbe po risanji g. Šebelna jasno razodeva; stena je namreč zunaj z rumenkasto, znotraj z zelenkasto, obok znotraj pa z rudečkasto barvo prevlečen; in barva je tukaj bolj svetla, tamkaj bolj temna (tuširana). Med tem, ko zdaj domači mojster Matevž Medved hiti novo cerkev pri Novi štifti na Štajarskim sozidati, je tukajšno pa laški mojster Gromazzi prezalo izlikal; veliki altar je pa Kure Goldensteinski na sirovim zidu izobrazil; verhi se razloči plavo nebo z zlatimi zvezdami; v drugim delu so zidane lezene v altar povzete; v sredi lepa podoba s. Pavla spreobrnjenja, in na stranéh zala okna z barvastim križem se kaj prijetno stikajo. Prostora ni tukej za posebno popisovanje vsiga družiga, kar se je v ozalšanje noviga tempeljna zgodilo; le toliko je reči, da se nobena stvar ne pogreša, ktera se v dobro in lepo opravljeni cerkvi tirja.

Visokovredni knezoškof gospod Anton Alojz so že na večer 16. t. m. prišli posvečevat novo cerkev; duhovšina, ljudstvo in vmes deklice v belo oblečene in ovenčane, vse jih je s častjo sprejelo. V dan posvečenja, 17. t. m. pa se je velika množica ljudstva sošla gledat sveto opravilo, kakoršno se ne da pogosto viditi; nebo se je tudi pervikrat po dolgem dežji lepo zjasnilo, in veselje dneva polepšalo. Sveto opravilo se je po navadah katoliške cerkve godilo, in vmes je vnet govornik zbrano množico od pomembe take slovesnosti učil, in tudi hvalo vsim izrekel, kateri so s trudam in darimi k doveršenju veliciga dela pripomogli. Veselo je preteklo po končanim svetim opravilu tudi drugi del dneva, in na večer so se prečastiti knezoškof spet ločili, častno spremljeni. Vsi ginjeni so bili višji pastir nad tem, kar je ta soseska v kratkim času storila; posebno jih je veselila edinost, s katero so vsi udje soseske, visoki in niski, pri delih pomagali, ki služijo v višji duhovni prid; zraven nove cerkve menimo namreč tudi novo šolo.

Naj nihče vzlo ne jemlje, ako od ene soseske na Krajskim kaj več pišemo; naj le drugi tudi od družih povedo. Krajci le premalo od svojih reči po svetu razznani; vse Dunajske novice vedó povedati od peterih cerkev, ki se v dolni Austrii zidajo. Zakaj bi mi ne povedali, de ste to leto na Krajskim dvé, ena večji ena manjši, pa obe lepi (na Verhnihi in v Goricah) sozidane? Zakaj bi ne povedali, de so prečastiti knezoškof v časi svojiga vladanja v Ljubljanski škofii, zdaj že skoraj štirdeseto cerkev posvetili, in de za prihodnje leto že spet dvé novi čakate? Po svetu pravijo dosti hudiga od Krajncov, naj zvedó tudi kaj dobriga.

Podlipski.

V Ljubljani. V poslednjim zboru mestniga odbora je bila mestna rajtinga pretekliga 1851. leta po predpisu srenjske postave oistro pretresena; pokazalo se je, da celo premoženje mestno v vsih svojih dohodkih posestvu in blagu konec lanskiga leta je zneslo 120.557 fl. 12¹/₂ kr. Dohodki za prihodnje leto so prevdarni na 62.650 fl., izdajki pa na 64.473 fl., tedaj bi po tem prevdarku utegnili zmanjkati 1823 fl., zavoljo kterih se pa ne bo mestjanam noben davek naložil, ker po skerbniim gospodarstvu se bojo dali stroški s dohodki poravnati. — Gosp. Ambrož, kterimu gré zasluga, da je za konjski somenj pripravi prostor zad Kravje doline oskerbel, za kteriga so prodajavci in kupci hvaležni, da ne kupujejo živine v nevarnosti svojiga življenja in o slabim vremenu v blato pogreznjeni, je nasvetoval v tem zboru, da naj se tudi somenj za govejo živino tu sém prestavi, ker sta gospodarja do-

tičniga zemljiša pripravljena, proti primernimu plačilu ga prepustiti za somnjiše. Odbor spoznavši, da bo to, da sta oba somnja skupej, prodajavcam in kupcam zlo všeč, in da je prostor za goveji somenj pred cukrarijo pretesen, je enoglasno poterdil gosp. Ambrožev nasvèt; tedaj bota o sv. Ošpeti že oba somnja skupej zad Kravje doline, kateri že po imenu goveji somenj sliši. — Poslednjič je na vprašanje c. k. dežel'niga poglavarstva odbor enoglasno nasvetoval: naj se gosp. Jož. Schmidt-u pravica dovoli, na Dunajskih ulicah novo apoteko napraviti, ker se na tem kraji proti železnici mesto vedno razširjuje, in Ljubljana zdaj že blizo 18.000 stanovavcev šteje, kterih je pred 40 leti, ko so že tudi 4 apoteke v Ljubljani bile, le kaci 10.000 štela.

Iz Ljubljane. Ljublj. tesarski mojster gosp. Pajk je modéle tiste svoje vodne mašine, ktero so tudi svetli nadvojvoda Janez o poslednjim zboru kmetijske družbe na gosp. predsednikovim vertu na Fužinah s pohvalo ogledovali, na svét gospoda nadvojvoda c. k. ministerstvu vojništva na Dunaj poslal za vojaške potrebe; ministerstvo jih je rado sprejelo in te dni gosp. Pajku sledeče hvalno pismo poslalo:

»C. k. vojniško ministerstvo je z dopisam od 5. t. m. št. 8601 podpisanimu glavnimu stavbinimu vodstvu ukazalo, Vam zato, da prepustite ces. vojaštvu svojo privilegirano vodno mašino v povoljno rabo, posebno zahvalo Njih eke. gosp. vojniga ministra naznaniti in Vam povedati, da se je gosp. minister namenil, to lepo domoljubno djanje tudi Njih apostoljskimu veličanstvu presvitlimu cesarju na znanje dati. C. k. glavno stavbino vodstvo si za veselo dolžnost spozná, Vam to častno spoznanje razodeti. — Na Dunaji 14. oktobra 1852.«

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajski časnik razglasi iména več mož na Horvaškim, ktere je svitli cesar vsled svojiga potovanja s častnimi redi poslalil; ubogim Rečanam, ktere je poslednja povodinj zlo poškodovala, je podariti ukazal 3580 fl. — Pretekli mesec se je po cesarskih železnicah peljalo 272.649 ljudi, blaga 1.576.785 centov, dohodki zato so bili 978.976 fl. — Ker je Pruska vlada razderla colno in kupčijsko zdruštvo za Nemške dežele, je poklicala austrijska vlada vse tiste deržave, ki so z njo edinih misel, v posvet na Dunaj. — Ministerstvo kupčijstva je podelilo privilegi dr. Antoldi-tu v Mantovi na znajdbo notniga berilnjaka (Notenpult), po kteri se notni listi obračati zamorejo brez rok, le s stopajem. — Iz več krajev se sliši, da šolska mladost zdaj le v realne šole tiši, latinske šole pa opuša. — V „Agramer Zeitung“ je neko čudodelno mazilo napovedano, ki je znajdeno na Angleškim in se Hollowayevo mazilo imenuje; napovednik pravi, da človek celó umreti ne more, kdor ima zaupanja dovelj, se dolgo s tem mazilam mazati. Nam se le čuda zdí, da se smejo take „mazarije“ razglasovati, s kterim se ljudstvo le slepari! — 4. dan prihodnjiga mesca bo imeniten dan za celi svet, ker na ta dan je skupej poklican novi deržavni zbor v Londonu, v Parizu pa starašinstvo (senat), ki se ima na ukaz Napoleona posvetovati o napravi francoskiga cesarstva; kar je bilo že dolgo gotovo, se bo zdaj zgodilo; nasvèt starašinstva se bo predložil ljudstvu v sklep, ki bo v zborih glasoval: ali hoče imeti cesarja ali ne. Napoleon ravná v tem previdno in se noče samolastno cesarja oklicati, ampak hoče, da tisto ljudstvo, ki je ljudovlado oživilo, naj jo tudi pokoplje, in na nje gomili naj se vzdigne cesarski orel. Da bi bil orel mirú! — Napoleon je znaniga glavarja Arabcov Abdel-Kadra, ki je bil dolgo v Amboisu na Francoskim zapert, ob svojim potovanji iz zapretja izpustil. — Tudi na Angleškim se po trumah severnih ptičev znamnja množijo, da bo letošnja zima huda.